

[Ole Bernt Henriksen]

taler om, altså fra 1 til vel 1,4 pct., i det lange løb ikke vil slå til, at der må skabes et endnu stærkere finansieringsgrundlag for EF.

Det følger også af, at EF bør udvides med Spanien og Portugal, og at EF efter denne udvidelse ikke vil kunne fungere uden et endog meget stærkere finansieringsgrundlag end det nuværende.

Om det havde jeg egentlig lyst til at sige, at når Spanien og Portugal kommer ind i fællesmarkedet, vil de to lande, som udenrigsministeren også var inde på det, nære nogle meget store forventninger til medlemskabet af det europæiske fællesmarked, og det ville være tragisk, hvis disse forventninger blev skuffet, enten fordi fællesmarkedet befandt sig i krise og konflikt, eller fordi finansieringsgrundlaget var for svagt.

Storbritannien ser desværre foreløbig noget anderledes på sagerne, end vi gør. Storbritannien vil gennemføre større besparelser på EFs landbrugspolitik, end vi finder forsvarligt. Det vil have en varig løsning på, hvad det kalder det britiske budgetproblem, som efter min opfattelse egentlig ikke er et engelsk budgetproblem, men et engelsk importproblem.

Det er vel ikke forkert at hævde, at den britiske holdning er blevet selve den blokerende faktor i forbindelse med arbejdet på tre områder. For det første med at få EFs budget vedtaget, skønt her spiller også den ulyksalige strid mellem Råd og Parlament en stor rolle. For det andet med at få EFs finansieringsgrundlag udvidet, men for det tredje så sandelig også med at få udformet og vedtaget de politikker, der må foreligge, før det er berettiget at udvide finansieringsgrundlaget.

Her ligger selve den gordiske knude: EFs budget, finansieringsgrundlaget, udvidelse og politikkerne. Vi er ikke utilbøjelige til at tro, at Kommissionen handler klogt, hvis den vælger, at ikke sværdhugget skal løse den gordiske knude på politikkerne. For det er dem, det drejer sig om. Europas elektroniske, kemiske og andre vækstindustrier skal styrkes ved, at der kommer europæiske standarder og normer, og at der skabes et frit og dynamisk europæisk marked for disse og andre produkter.

Europas infrastruktur skal styrkes ved, at vor verdensdel får fremtidens kommunikations- og informationssystemer nu. Europas

landbrug skal styrkes ved, at strukturpolitikken styrkes.

Sådan kunne man blive ved. Sammenlignet med de opgaver, som Europa skal have løst, synes både de forskellige budgetproblemer og den nødvendige udvidelse af finansieringsgrundlaget at være små, og det er godt, at der her i folketinget er bred tilslutning til, at EF må få flere penge at gøre med, og at EF skal bruge pengene til nogle fornuftige nye og gamle formål, til de nødvendige politikker og til videreudvikling af det europæiske landbrug.

På den anden side vil jeg ikke beklage, hvis budgetnøden bringer EF til at spare, til at flytte midler, til at rationalisere, for EF har længe trængt til at tage sit pengeforbrug op til en nyvurdering og en omvurdering.

Jeg vil opfordre regeringen til at bidrage kraftigt til en gennemgang af EFs pengeforbrug, og jeg tror, at EF i mange henseender kunne bruge sine midler og sine kræfter til fornuftigere formål end i dag.

Spørgsmålet drejer sig om, hvad der kan oplyses om EFs fremtidige finansiering og om EFs budget for 1984; det er sådan, forespørgerne har formuleret deres forespørgsel til udenrigsministeren. Den del af spørgsmål og svar, der handler om EFs fremtidige finansiering, er nok mest interessant, for jeg kan ikke forestille mig, at budgetproblemet for 1984 kan løses, uden at der for en gangs skyld trækkes nogle lidt længere linjer, og det er jeg glad for at regeringen på en både konstruktiv og aktiv måde har søgt og søger at gøre.

Tørnæs (V):

Jeg vil gerne allerførst takke udenrigsministeren for en særdeles informativ besvarelse, der grundigt beskriver problemerne med EFs finansiering og samtidig redegør for regeringens holdning. Vi må imidlertid advare mod den uheldige tendens i EF til at løse konkrete problemer ved at fjerne sig mere og mere fra de grundlæggende principper for Fællesskabet. Vi afviser ikke, at der er problemer med EFs budget og landbrugspolitikken, især med hensyn til mælkeproduktionen, men vi må på det kraftigste tage afstand fra, at budgetvanskeligheder skal løses via den fælles landbrugspolitik, ved at der eksempelvis indføres individuelle kvoter for de effektive